

VZPOMĀ•NĀ•NĀ• NA PUNTĀ•KATOU Ā•LU

NedĀ•le, 25 Ā•TMĀ-jen 2015

BlĀ•í se zaĀ•átek listopadu a to je Ā•as, kdy uĀ• je brzy tma a na hĀ•bitovech se rozsvĀ•ují svĀ•týlka, jako vzpomĀ•nky na ty nejsou mezi námi. Kdybych vĀ•Ā•mĀ•la na bytí po nebytí, tak bych si pĀ•medstavovala Ā•lu, jak sedí nĀ•kde nahoĀ•me na oblĀ•ku uších sluchátka, je pĀ•ipojená na net a pusa jí jede, jak komentuje dĀ•ní na Kudlance, kam právĀ• nahlĀ•í. Ale proto na nĀ•co takového vĀ•Ā•mit nedokĀ•u, tak píšu alespoĀ• malou vzpomĀ•nku na ni.

Seznámila jsem se s ní v prvním roĀ•níku na SEŠ na Vinohradech. I z prvního chmelu mám fotku, ale tam není, nevím, kde se pĀ•mi fotografování flákala, protoĀ• tam chybí, stejnĀ•, jako nĀ•kolik dalších, o kterých vím, Ā•e na té brigádĀ• opravdu byli.

VlastnĀ• ani ve škole jsme se nijak zvlášĀ• nekamarádily. Byli jsme pĀ•evĀ•nĀ• holĀ•iĀ•í tĀ•ída, kluci m partu, stejnĀ• tak tĀ•idní krasavice, které vytloukaly taneĀ•ní zábavy, pak tam byla parta dobrodruĀ•ek, ale Ā•la, ta mĀ•la jako nĀ•kolik dalších, jenom jednu nejvĀ•rnĀ•jší kamarádku. Na rozdíl ode mne chodila do anglické skupiny a tak jsme byly rozdĀ•lené i na další pĀ•edmĀ•ty. V Ā•em jsme se sobĀ• navzájem podobaly jako vejce vejci, bylo to, Ā•e jsme v záporném slova smyslu byly obĀ• pĀ•ímo megastar ve psaní na stroji. UrĀ•itĀ• si pamatujete, jak se Ā•la vymlouvala na brejle a mastila to, jak jí písmena pĀ•išla pod ruku, kdyĀ• byla dostateĀ•nĀ• rozvášnĀ•na pĀ•i svých komentĀ•ch. A to nás, prosím, uĀ•ili psát všema deseti a poslepu. Alena se s naší partou zaĀ•ala kamarádit aĀ• tehdy, kdyĀ• nám všem vyletĀ•la milovaná dĀ•Ā•átka z hnízda a díky tomu, Ā•e se s námi zaĀ•ala stýkat, tak já se dozvĀ•dĀ•la o Kudle. NĀ•kdy v kvĀ•tnu 2011 jsem pro holky vymyslela vzpomĀ•nkový výlet na první chmelovou brigádu v KnĀ•Ā•evsi, po témĀ•Ā•m pĀ•l století od našeho seznámení. Bylo nestálé poĀ•así, obĀ•as bouĀ•mky a hlavnĀ• šlo dost pĀ•šky, tak z pĀ•vodnĀ• pĀ•ihlášených zĀ•stalo jen tvrdé jádro. A také Alena, ta uĀ• zĀ•mĀ• nemohla dospat, jak se tĀ•šila. Den pĀ•edtím odjela ze Slap, pĀ•espala u syna a na MasaryĀ•ce byla první, hodinu pĀ•ed odjezdem, aby nezmeškala. Na fotce mne vidíte, jak se tlemím, Alena, Ā•enskĀ• vydání Menšíka, ve vlaku sedí proti mnĀ• a hustí do mne ty svoje historky, co se do mne vejde. StejnĀ• jako Menšík dokázala mluvit celé hodiny, zdánlivĀ• bez nadechnutí. Ale na fotce je pĀ•ekvapivĀ• se zavĀ•enou pusou a úsmĀ•vem Ā•íslo jedna, protoĀ• všimla, Ā•e ji fotím.

Vystoupily jsme v LuĀ•né, podĀ•valy se do muzea, kde já, jako bývalá Ā•ékĀ•aĀ•ka, byla nadšená z parních lokomotiv. JenĀ•e po prohlídce se ukázalo, Ā•e Alena další pochoĀ•ák nezvládne, a zatímco my jsme špĀ•šky, Alena do KnĀ•Ā•evsi dojela autobusem a neĀ• jsme dorazily, Ā•ekala na nás v cukrárnĀ•. Já byla v L nadšená z lokomotiv, PuĀ•Ā•atá byla nadšená v cukrárnĀ• ze zmrzliny s paraplíĀ•kem. VymĀ•nily jsme si názory na to, kde jsme byly ubytovány; já samozĀ•mĀ• mĀ•la pravdu, ostatní nikoliv. Pak se ukázalo, Ā•e tedy opravdu to bylo tak, jak tvrdím já, ale jenom ten první rok, druhým rokem jsme bydlely jinde a to zase mĀ•ly pravdu holky. Alena dala k lepšímu, jak zápasila s tím, aby natrhala za den alespoĀ• normu tĀ•mi vĀ•rtele, protoĀ•e kdyĀ• mluvila, ta ruce jí stály. S tím já problém opravdu nemĀ•la, tĀ•idní mne tehdy pĀ•esvĀ•dĀ•oval, jestli nechci být za stachanovce a udĀ•la alespoĀ• patnáct. Ale já natrhala deset a dost. MĀ•la jsem na to jedineĀ•nou metodu, utrhla jsem štok z drátu a z toho klacku jsem zdrhla v rukavicích všechno vĀ•etnĀ• listĀ•, které jsem vícemĀ• vybrala.

JenomĀ•e u mĀ•Ā•mĀ•ní jsem byla brzy profláknutá a tak mne rovnou posílali plachtit. Pro neznalé to byl velký proutĀ•ný kruh na dnĀ• plachta, tam se košs chmelem vysypal a listí jste museli vybrat, teprve potom jste mohli jít k mĀ•Ā•mĀ•ní. I tak jsem uĀ• ve dvĀ• hodiny mĀ•la svých deset a mazala na výpravy po okolí, které byly zakázané. Abychom se dostaly pĀ•es hřídky z obce, jezdily jsme stopem. A nazpátek, kdyĀ• jsme se vracely z Rakovníka, tak to uĀ• nás nikdo nehlídal..

Tentokrát z KnĀ•Ā•evsi jela jenom Alena, nikoliv stopem, ale Ā•ádným linkovým autobusem a my ostatní jsme došily pĀ•šky do Rakovníka, prohlídly si Rabasovo muzeum a výlet skonĀ•ily na nádraĀ•í ve vlaku smĀ•r Praha

x x x

Pak jsem Alenu ještĀ• párkrát vidĀ•la, ale moc s ní reĀ• nebyla, cítila se blbĀ• a doktoĀ•mi si s ní nevĀ•dĀ•li rady, a nakonec skonĀ•ila v MĀ•šicích. JenĀ•e já si ji stejnĀ• poĀ•mĀ•d pĀ•medstavuji s tím jejím úsmĀ•vem na tvĀ•mĀ•, jak me mele..... PS: Našla jsem ještĀ• fotku našeho maturitního tabla, lehko nás tam obĀ• najdete jako milovnice zvíĀ•ectva, vlastnĀ• v pĀ•ípadĀ• Aleny, ptáka. :-).

DEERES